

gjort gjældende og er blevet holdt paa fra Indenrigsministeriets Side. Jeg kan ikke opfatte Loven paa anden Maade, thi ellers forstaar jeg ikke, hvad det Udtryk skal sige, at dette Selskab har Ret til „udelukkende“ Anlæg og Benyttelse af en Jernbane til Helsingør med en Sidebane til Jægersborg Dyrehave. Fra Hellerup gaar Sidebanen op til Klampenborg ved Dyrehaven, og det er netop dette Anlæg, vi nu faktisk kjøre paa. Dette har været gjort gjældende, og det er ogsaa efter min Anskuelse den utvilsomme Mening af Lovens efter min Opfattelse heller ikke tvivlsomme Ord; det vilde altsaa ingenlunde give en Udkomst for Andre til at bygge en Jernbane fra Kjøbenhavn til Dyrehaven. Naar det ærede Medlem nævnte det økonomiske Selskab ude i Hørsholm som et af dem, hvis Andragender Indenrigsministeriet har afvist, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at det er blevet afvist, netop fordi det vilde føre en Jernbane fra Kjøbenhavn gennem Dyrehaven til Hørsholm. Det kan jo være, at man i sin Tid har gjort mindre vel i at give en saadan udelukkende Ret til det sjællandske Jernbaneselskab; men derom skal jeg slet ikke disputere. Jeg er overhovedet slet ikke for at kritiserer, hvad der er gjort af dem, der have haat Sæde her i Salen saa at sige umiddelbart før os, men saalænge det er Lov, maa vi naturligvis her vedblive at rette os derefter. — Jeg vil endnu tillade mig en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Odense (Det. Hansen) med Hensyn til, at han antog, at Indenrigsministeriet havde forholdt sig paa samme Maade med Hensyn til Anlægget af Havnebanen i Kjøbenhavn, som det ærede Udvalg vil forholde sig med Hensyn til Banen mellem Klampenborg og Hørsholm. Jeg tror, at det ærede Medlem — jeg har engang tidligere maattet sige det lige overfor ham — rent har glemt, at han forrige Aar selv har været Medlem af et Udvalg angaaende denne Sag. Der var Tale om, at det sjællandske Jernbaneselskab vilde til at bygge en Jernbane, en Havnebane. Naar der nu altsaa skulde være Tale om at bygge en Havnebane, saa vilde det være at tage under Overveelse, paa hvilket Sted denne Bane fornuftigvis kunde antages at skulle ende for paa en nogenlunde fyldestgjørende Maade at opnaa det Formaal, der var det Æneste, denne Bane havde, nemlig at kunne betjene Kjøbenhavns Havn og Havneforhold paa en fyldestgjørende Maade. Regjeringen blev imidlertid ganske rolig staaende ved det Forslag, der fremkom fra det sjællandske Jernbaneselskab selv, idet det nemlig forrige Aar kom med den Proposition, at denne Bane skulde føres til Kristiansgade, men dette tilfredsstillende dengang ikke det Udvalg, som det ærede Thing havde nedsat. I dette Udvalg var det ærede Medlem, som nu gjorde denne Bemærkning, selv tilstede som Medlem, og Udvalget fremsatte i den Betænkning, der i forrige Aar ved Sessjonens Slutning forelaa som Resultatet af

dets Arbejde, et Forslag, der gik ud paa, at saafremt den under Nr. 1 nævnte Bane ikke ved Havnespor føres til Havnegade, vil det her omhandlede Spor være at føre ved en Bro over Børsgraven til henimod Nyhavn. Det blev altsaa af det samlede Udvalg tilkjendegivet og senere bekræftet ved Forhandling med Grossererforeningens Komite, hvis Skrivelse er aftrykt her i Betænkningen, saavel som ved Udtalelser fra andre Sider, at man ikke kunde anse sig tilfredsstillet med det Endepunkt, som der da var sat for Banen. Her var altsaa Tale om et Havnespor, hvad enten det skulde gjøres lidt kortere eller lidt længere, men det var aldeles ikke Tale om, at man, fordi det sjællandske Jernbaneselskab vilde udføre en Jernbane, derfor skulde paalægge det som en Betingelse for at faae Lov til at udføre dette fornuftige Anlæg tillige at udføre et andet. Det beklager jeg, at man her har villet, idet man dog maa sige, at Forslaget under Nr. 1 gaar ud paa et forstaaeligt Anlæg, thi ellers burde man ubetinget forkaftet det, da man aldrig bør give sit Minde til et uforstaaeligt Anlæg. Er man først paa det Rene med, at det er et forstaaeligt Anlæg, finder jeg det urigtigt dertil at knytte et andet Anlæg, hvorom det vides, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke ønsker at udføre det, hvorom der desuden ingen Undersøgelse foreligger, og hvorom det er bekjendt, at Regjeringen ingenlunde stiller sig gunstig dertil.

Ville: Jeg vil tillade mig at begynde med en lille Bemærkning, der finder Anvendelse ikke alene paa dette Lovforslag, men maatte paa de fleste af de Jernbanelovforslag, der ere forelagte af den ærede Indenrigsminister, nemlig med Hensyn til den Maade, hvorpaa Jernbaner ere skilte fra hinanden og lagte sammen med hinanden i de enkelte Lovforslag. Der hersker i denne Henseende en vis Vilkaarlighed, der ikke altid er til Gavn for Sagen. Det Lovforslag, der her foreligger til 2den Behandling, beskæftiger sig umægtelig helt igjennem med Forslag, hvortil det sjællandske Jernbaneselskab staar i et vist Forhold; men det er dog et Spørgsmaal, om det har været rigtigt at knytte dem alle sammen i eet Lovforslag, og om ikke forskjellige af de Ting, hvorom der er Tale, kunde være gaaede ulige hurtigere og glattere igjennem, dersom de havde været holdte i et Lovforslag for sig selv. Det er ikke heldigt, hvis flere af disse Foranstaltninger skulle forsinkes derved, at man afventer, hvad der maatte ske med Hensyn til andre Foranstaltninger. Naarlig vilde jeg finde det ønskeligt, om Alt, hvad der vedrører Anlægget af Havnesporet, hurtigt muligt kunde føres igjennem, og dersom dette Forslag paa sin videre Bane skulde støde paa Banfeligheder af Hensyn enten til Hørsholmsbanen eller Frederiksundsbanen eller et andet Punkt, vil jeg henstille, om det ikke maatte være henfigtsmæssigt at lade, hvad der vedrører Havnesporet, hvorom der jo har